

[Statsministeren.]

stillet over for, ikke kan klares ved et enkelt mirakelmiddel. Derfor bygger regeringens økonomiske politik også på en lang række af foranstaltninger; men jeg vil gerne understrege, at der er en sammenhæng mellem disse foranstaltninger. De trækker alle i samme retning: at genskabe ligevægten i dansk økonomi. Det har været magtpåliggende for regeringen at udforme en økonomisk politik af en sådan styrke, at den kan genskabe den tillid til fremtiden, som er så nødvendig for erhvervslivet og for alle i befolkningen.

Men en stabil økonomi er ikke noget, man skaber én gang for alle. Der må føres en målbevidst politik for at hindre, at der kan komme nye ting, som kan ødelægge ligevægten.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på de indkomstpolitiske problemer, vi bliver stillet over for på lidt længere sigt. Det er jo desværre sådan, at de omkostningsstigninger, der kommer i 1968, allerede er for store ud fra hensynet til konkurrenceevnen og ligevægten i samhandelen med udlandet. Det kan blive skæbnesvangert for dansk økonomi, for produktionen og for beskæftigelsen, hvis denne udvikling skulle fortsætte også i 1969.

Vi bør imidlertid allerede nu se i øjnene, at der er en risiko, hvis vi ikke når en højere grad af økonomisk samordning. Den fuldautomatiske dyrtidsregulering indebærer stadig en risiko for en ny indkomsteksplosion. Til næste forår kommer de store opgør om pengeindkomsterne — både forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter om nye overenskomster og forhandlingerne om landbrugsstøtten. De midlertidige skærper af prisloven udløber til november.

Der er således faktorer nok, der kan sætte et nyt kapløb i gang mellem omkostninger og priser i 1969.

Regeringen vil udfolde alle anstrengelser for, at der gennem en frivillig samordning af de forskellige indkomstpolitiske faktorer opnås en væsentlig dæmpning af stigningen

i pengeindkomsterne. Den må begrænses til, hvad produktionen og konkurrenceevnen over for udlandet kan bære.

Vi vil søge at samle de forskellige samfundsgrupper om en sådan indkomstpolitik, som naturligvis må være præget af lighed over for alle parter. Lykkes det, vil der samtidig ske en væsentlig aflastning af finanspolitikken.

Denne redegørelse skal slutte med en opfordring til folketinget om at medvirke positivt til gennemførelsen af en økonomisk politik, som vil være til gavn for alle grupper i det danske samfund. Der skal samtidig lyde en appel til erhvervslivet og til arbejdsmarkedet om at udnytte de muligheder, der bliver åbnet gennem den økonomiske stabilisering, regeringen hermed lægger op til. Det er gennem et tillidsfuldt samarbejde mellem regeringen, erhvervslivet og lønmodtagerne, at vi har de bedste betingelser for at skabe økonomisk fremgang og større velstand for alle grupper i befolkningen.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting skriftligt at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift, forslag til lov om beregning af almindelig omsætningsafgift af parfumer, toiletmidler m. v., forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter og forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Forslaget til ændring af momsloven går ud på at forhøje afgiftssatsen fra de hidtidige 10 pct. til 12½ pct. fra 1. april 1968. En sådan forhøjelse kan ansås at ville indbringe en årlig merindtægt på omkring 1.250 mill. kr., hvis man går ud fra den skønnede omsætning, der ligger til grund for finanslovforslaget 1968-69. På grund af momsens afregningsregler vil af dette merprovenu dog kun ca. 1.000 mill. kr. indgå i det kommende finansår. Ved beregningen af disse tal er det forudsat, at afgiftsforhøjelsen ledsages af en tilsvarende forhøjelse af